

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De winterslaap van de Arctische grondeekhoorn

Hannah was een jonge Arctische grondeekhoorn die graag haar eerste winterslaap wilde beleven. Ze had verhalen van haar moeder gehoord over hoe eekhoorns de lange, koude winter doorslapen en in de lente wakker worden, verkwikt en klaar voor nieuwe avonturen. Maar naarmate de dagen korter werden en de temperaturen daalden, begon Hannah erg nerveus te worden. Ze begreep niet hoe ze zo'n lange slaap zou overleven, of wat er met haar zou gebeuren terwijl ze sliep.

Op een dag, terwijl ze voedsel aan het verzamelen was voor de winter, nam ze haar moeder in vertrouwen. 'Ik ben bang,' zei ze. "Wat als ik niet wakker word?"

Haar moeder glimlachte en nam haar dochter in haar armen. "Hannah, winterslaap is een natuurlijk proces dat alle Arctische eekhoorns doormaken," zei ze. "Zo overleven we de winter. Als het koud wordt en het voedsel schaars wordt, graven we holen van ongeveer een meter diep onder de toendra en maken we een nest van grassen en kariboeharen. Tijdens de winterslaap zakt onze lichaamstemperatuur tot onder het vriespunt, alleen ons hoofd blijft iets boven 0. We worden elke 2-3 weken wakker en brengen onze lichaamstemperatuur ongeveer een halve dag terug naar ongeveer 36 graden, dit is nodig om te overleven. Ook interessant aan de

winterslaap is dat tijdens dit proces hersencellen afsterven, maar ze groeien zeer snel terug als we wakker worden, wat van vitaal belang is voor onze overleving"

Met een gerust gevoel gingen Hannah en haar moeder aan het werk om zoveel mogelijk voedsel te verzamelen. Ze verzamelden noten, bessen en zaden, en

Hannah groef een hol en maakte haar nest klaar.

Terwijl de sneeuw begon te vallen en de dagen korter werden, namen Hannah en haar moeder afscheid.

Hannah krulde zich op in haar nest, omringd door haar voedselvoorraden, en sloot haar ogen. Maandenlang sliep Hannah goed, haar lichaam

spaarde energie en bleef warm, waarbij ze af en toe wakker werd om haar lichaamstemperatuur weer normaal te maken. En toen ze in de lente eindelijk wakker werd, voelde ze zich verfrist en klaar voor nieuwe avonturen. Ze was trots op zichzelf omdat ze haar angst onder ogen had gezien en haar eerste winterslaap met succes had doorgemaakt. Ze wist dat ze het jaar na jaar keer op keer zou kunnen doen om de strenge arctische winters te overleven.